

[J. C. A. Larsen.]

der hvert Aar vilde blive for Midtsjællandsbanen. Men under de Forhandlinger, som fandt Sted i Udvalget, blev det konstateret, som for øvrigt Ministeren nu omtalte, at det nedsatte Stykgodsudvalg var naaet til den Udregning, at der kunde spares 107 000 Kr. om Aaret paa denne Bane; og da vi fik vedtaget en Fortsættelse af Banen, blev det samtidig henstillet, at Trafikministeriet saa hurtigt som muligt fik nedsat disse Udgifter, ligesom man henstillede til Beboerne i højere Grad end tidligere at benytte Banen, saa der kunde være Haab om, at den kunde fortsætte.

Saa vidt mig bekendt har Beboerne, i alt Fald hvad Godsbefordring angaar, i højere Grad end tidligere benyttet Midtsjællandsbanen. At de ikke i samme Grad har benyttet den til Personbefordring, ligger maaske noget i det, jeg udtalte før, at man finder Togplanen meget uheldig; Togene korresponderer ikke med hinanden, og i det hele taget synes man, at den Toggang, man har, er meget utilfredsstillende. Min Henstilling til den højtærede Minister skulde da gaa ud paa, at man for yderligere at forsøge at gøre Banen rentabel indfører en Toggang, der i nogen Grad svarer til Beboernes Interesser. Den højtærede Minister kender for øvrigt min private Anskuelse om hele dette Banenet, nemlig at man ikke vil have det rigtige Grundlag for en Forrentning af den midtsjællandske Bane, før den bliver gennemført planmæssigt og Stykket fra Frederikssund til Hillerød bliver draget med ind i Trafikken.

Pinholt: Den højtærede Kirkeminister sagde, at vel stod der i Grundloven, at den evangelisk-lutherske Folkekirke som saadan skal understøttes af Staten, men der stod ikke noget om, at man skulde bevilge Penge til at bygge nye Kirker. Og det er rigtigt; det er en meget kort Paragraf paa halvanden Linie, og der staar ikke, at man skal bevilge Penge til at bygge Kirker. Men Forholdet er dog det, at Rigsdagen gennem Aarene har bevilget mangfoldige Midler til at bygge Kirker, og derfor er det en naturlig Støtte, at Staten giver Bidrag til at holde Kirkehusene ved lige. Og jeg vil sige til den højtærede Minister, at han ikke har nogen Grund til at antage, at Finansudvalget ikke vil være ham behjælpeligt med at skaffe Penge, for i den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen, er han vist den eneste Minister, der har faaet gennemført en Bevilling, som Finansministeren ikke ønskede at gaa med

til; han fik i sin Tid gennemført en Bevilling paa 50 000 Kr. til Inventar i Sct. Catharinæ Kirke i Ribe, uagtet Finansministeren var gaaet imod.

Det er et Vidnesbyrd om, at Rigsdagen er villig til at skaffe ham de Midler, som han har behov for at kunne komme Kirken til Hjælp, naar Kirkebygningerne forfalder. Men den nuværende Kirkeminister har ikke været meget tilbøjelig til at ty til Finansudvalget i saa Henseende, og det er jeg ked af, thi der er i Henseende til de Kirkebevillinger, som man normalt har faaet gennem Finansloven, sket en Indskrænkning, som jeg synes er urimelig. Jeg er ganske klar over, at der i Tidens Løb er bygget mange nye Kirker, uden at man tilstrækkeligt har overvejet, hvorfra Midlerne skulde komme til den kirkelige Betjening, der skulde til, og at Kirkeligningen derfor nu tynger meget haardt mange Steder. Det er derfor, jeg kunde have ønsket, og det blev ogsaa i sin Tid udtalt under Behandlingen, at Statsfinanserne skulde have baaet Tilbagebetalingen og Forrentningen af Beløbet. Det vil den højtærede Minister altsaa ikke gaa ind paa i Øjeblikket, men jeg haaber, at kommer Tid, kommer Raad, og jeg tror, jeg kan sige, at det bliver ikke let en Gang til at fravriste Rigsdagen en lignende Bevilling som denne her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Kirkeminister i Anledning af det Svar, jeg fik fra ham paa min Forespørgsel. Den højtærede Minister sagde, at han over for det Udvalg fra Menighedsraadene, som havde forhandlet med ham om en Ændring i Tilbagebetalingen af disse 10 000 Kr. om Aaret, bestemt havde afvist denne Tanke. Ja, jeg har en Udtalelse fra dette Udvalgs Ordfører, der siger, at da de talte med Ministeren om dette, ikke alene om Tilbagebetalingen af Hovedsummen, men ogsaa om Betalingen af Renterne, svarede Ministeren: det kan vi forhandle om; og senere gav Udvalgets Ordfører Ministeren endnu en Anledning, idet han sagde, at det var et Principspørgsmaal, det her drejede sig om, og at det kunde komme til at koste Medlemmerne af Folkekirken ude i de smaa Sogne 5 Kr. i forhøjet Kirkeskat, og saa sagde Ministeren: Ja, det kan der jo forhandles om. Jeg har altsaa Grund til at antage, at disse Folk — der var 3 — har opfattet Mini-